

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.

ÎNCHEIEREA CIVILĂ fn./2024
Ședința publică de la 17 Octombrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamantul** și pe **pârâții**, având ca obiect *litigiu privind funcționarii publici statutari*.

La apelul nominal făcut în ședința publică, *la prima strigare*, se prezintă reprezentanta convențională a reclamantului, av., cu împuternicire avocațială depusă la fila 12 din dosarul cauzei și reprezentanta convențională a pârâtului, consilier juridic, cu împuternicire de reprezentare juridică pe care o depune la dosarul cauzei (fila), lipsă fiind reprezentantul pârâtei

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, stadiul procesual și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, constatându-se că la dosarul cauzei comunicat pe adresa de email a instanței la data de 13 mai 2024 și a fost înregistrată prin serviciul registratură al instanței la data de 14 mai 2024, întâmpinare din partea pârâtei, la data de 9 mai 2024 s-a depus prin serviciul registratură al instanței, întâmpinare din partea pârâtului, la data de 16 octombrie 2024 s-au depus prin serviciul registratură al instanței, note scrise din partea reclamantului și la data de 16 octombrie 2024 s-au depus prin serviciul registratură al instanței, note scrise din partea pârâtului

Instanța pune în discuție competența Tribunalului Cluj de a soluționa cauza.

Reprezentanta convențională a reclamantului apreciază că instanța este competentă general, teritorial și material.

Reprezentanta convențională a pârâtului formulează aceleași concluzii.

Instanța, raportat prev. art. 536 Cod administrativ și art. 10 alineatele 1 și 3 din Legea nr. 554/2004, având în vedere domiciliul reclamantului, în mun. Cluj-Napoca, constată că Tribunalul Cluj este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, având în vedere petitele formulate, pune în discuție, cu prioritate, incidența OUG nr. 62/2024 și necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept precum și suspendarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție respectivei sesizări dacă se va impune.

Reprezentanta convențională a reclamantului lasă la aprecierea instanței.

Reprezentanta convențională a pârâtului arată că, pârâtul și-a exprimat punctul de vedere cu privire la incidența OUG nr. 62/2024, considerând că este incidentă și că trebuie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la aplicarea unitară a art. 92, în special alin. 2 care spune că: pensia și celelalte drepturi specifice se calculează la fel ca și celorlalți polițiști de penitenciare având în vedere și condițiile speciale cu privire la acordarea sporurilor pe timpul concediului prevăzute

de Instrucțiunea directorului general al ANP nr. 997/2021 și prev. art. 150 alin.1 din Codul muncii, referitor la caracterul permanent al sporurilor.

Instanța aduce la cunoștința reprezentanților convenționali ai părților chestiunea de drept pe care o pune în discuție, cu privire la care să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv: „Dacă în interpretarea art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 12 alin. 2 și art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017 și art. 150 Codul muncii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care au optat în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și sănătate și asistență socială, conform Anexei II la aceeași lege, beneficiază de sporurile prevăzute de 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Reprezentanta convențională a reclamantului lasă la aprecierea instanței pentru că, într-adevăr, textele de lege indicate de către instanță sunt mai cuprinzătoare, în condițiile în care, în notele scrise depuse de către se face referire la niște acte care sunt doar acte interne și se referă, în special, la Instrucțiunea care se solicită a fi luată în considerare în cuprinsul sesizării, considerând că aceasta nu poate face obiectul unui RIL.

Reprezentanta convențională a pârâtului arată că, polițiștii de penitenciare medici care optează pentru un salariu conform Anexei II beneficiază de sporurile prevăzute de HG nr. 153/2018 doar pentru timpul cât optează pentru acel salariu prevăzut de Anexa II. În rest, beneficiază de aceleași sporuri cum beneficiază toți polițiștii de penitenciare, care sunt prevăzute în normele de aplicare a OG nr. 64/2006, respectiv în Ordinul nr. 399/C/2007.

De asemenea, dorește să îndrepte o eroare materială strecurată în cuprinsul întâmpinării depuse la dosar, unde deși s-a referit la termenul de 3 ani anterior înregistrării acțiunii, din eroare s-a menționat data de 16 aprilie, dar este vorba de data înregistrării acțiunii, respectiv data de 4 aprilie.

Instanța ia act de această îndreptare de eroare materială.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG nr. 62/2024 precum și asupra suspendării cauzei până la soluționarea sesizării, în caz de admitere, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

INSTANȚA

Analizând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: Dacă în interpretarea art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 12 alin. 2 și art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017 și art. 150 Codul muncii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care au optat în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și sănătate și asistență socială, conform Anexei II la aceeași lege, beneficiază de sporurile prevăzute de 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la data de 04.04.2024, reclamantul a solicitat:

1. obligarea pârâților la recalcularea indemnizației de concediu de odihnă aferentă anilor 2021, 2022, 2023 și 2024 prin includerea în calculul cuantumului acestuia a tuturor sporurilor de care beneficiază, inclusiv a sporului de secție de 15%.
2. obligarea pârâților plata diferențelor dintre indemnizația de concediu de odihnă calculată conform petitului I și cea efectiv achitată pentru anii 2021, 2022, 2023 și 2024, sume care să fie actualizate cu indicii de inflație comunicat de Institutul

National de Statistică de la data scadenței plății fiecărei sume până la data plății effective

3. obligarea părților la plata dobânzii legale penalizatoare, aferentă diferențelor cuprinse în petitul II, calculată de la data scadenței fiecărei sume până la data plății effective
4. cu cheltuieli de judecată (1.785 lei — onorariu avocațial

În motivare, a arătat în esență că este medic specialist chirurgie, în cadrul, fiind încadrat ca inspector principal de penitenciar și întrucât își desfășoară activitatea în sistemul public sanitar, i s-au acordat majorări potrivit deciziei de încadrare nr. 97/14.12.2016, însă prin Decizia nr. 52/10.04.2018 a Directorului s-a stabilit că I se acordă salariul brut conform anexei II din Legea 153/2017 în locul salariului lunar brut aferent statutului de funcționar public cu statut special, precum și a sporurilor reglementate de aceeași anexă.

În continuare, reclamantul a susținut că potrivit art. 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017 este îndreptățit să beneficieze de acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare și a sporului pentru condiții grele de muncă, iar caracterul lor permanent se analizează în funcție de perioada de timp pentru care s-a prestat munca respectivă.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 39 alin. 1, 146, 144 alin. 1, 150, 278 alin. 1 Codul Muncii, Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 04.11.2003, art. 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017, art. 89 din Legea 293/2004, art. 200 din Legea 145/2019, art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 23 alin. 3 și 6 din OG 10/2008, art. 1530, 1531, 1535 Cod civil, art. 2 OG 13/2011.

Prin întâmpinarea depusă la 13.05.2024 pârâta a solicitat respingerea acțiunii.

A invocat excepția lipsei calității procesuale pasive în ceea ce o privește, întrucât drepturile salariale solicitate de reclamant nu pot fi acordate decât de și excepția prescripției dreptului material la acțiune, pentru perioada anterioară datei de 04.04.2021, fiind împlinit termenul de 3 ani prevăzut de art. 2517 Cod civil.

Pe fondul cauzei, a arătat în esență că la data de 26.02.2018 reclamantul a optat pentru salariul lunar brut stabilit potrivit Anexei II la Legea 153/2017, astfel că nu i se cuvin sporurile reglementate în Anexa VI la aceeași lege. Referitor la acordarea dobânzilor, a precizat că în condițiile art. IX alin. 5 din OUG 115/2023 s-a ajunge la o îmbogățire fără justă cauză dacă s-ar acorda dobânzi suplimentare.

În drept, apărările au fost întemeiate pe dispozițiile art. 7 alin. 3, art. 11 alin. 2 din HG 756/2016, art. 222, 6 alin. 4, 2528, 2517, 1357 Cod civil, art. 21 alin. 5 din Legea 500/2002, art. 12 alin. 3 din HG 756/2016, Legea 153/2017, HG 153/2018.

Prin întâmpinarea depusă la 09.05.2024 pârâatul a solicitat respingerea acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

A invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, pentru perioada anterioară datei de 04.04.2021, fiind împlinit termenul de 3 ani prevăzut de art. 2517 Cod civil.

Pe fondul cauzei, a arătat în esență că la data de 26.02.2018 reclamantul a optat pentru salariul lunar brut stabilit potrivit Anexei II la Legea 153/2017, astfel că nu i se cuvin sporurile reglementate în Anexa VI la aceeași lege. Referitor la acordarea dobânzilor și actualizarea cu indicii de inflație, a precizat că nu se află în culpă procesuală, nefiind îndeplinite condițiile răspunderii juridice pentru a se justifica și plata acestor sume.

În drept, apărările au fost întemeiate pe dispozițiile art. 205 și urm. Cod procedură civilă, Legea 554/2004, Legea 145/2019, Legea 153/2017.

II. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu solutionarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire

depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei, trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/ revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin.1;

- Înalta Curte de Casație și Justiție După nu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul reține că aceste condiții sunt îndeplinite, întrucât în cauză este vorba despre un proces privind stabilirea și plata indemnizației de concediu aferente anilor 2021-2024, drepturi de natură salarială ale reclamantului, care are funcția de inspector principal de penitenciar, fiind deci plătit din fonduri publice.

De asemenea, asupra acestor chestiuni de drept și de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Referitor la condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunile de drept a căror lămurire se cere, Tribunalul o apreciază ca fiind îndeplinită pentru următoarele considerente:

Conform art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017, anexă care reglementează **FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ"**:

(1) Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care dețin grad didactic și își desfășoară activitatea în instituții militare de învățământ sau în instituții de învățământ pentru formarea polițiștilor ori în instituții de învățământ pentru formarea funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare - personal de specialitate medico-sanitar - din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, indiferent de funcția pe care este încadrat, pot opta, în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și Sănătate și asistență socială, la care se adaugă solda de grad/salariul gradului profesional deținut.

(2) Pensia și alte drepturi specifice care se acordă, potrivit legii, se stabilesc în raport cu soldele lunare brute/salariile lunare brute cuvenite în calitate de personal militar, polițist sau funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, corespunzătoare funcțiilor încadrate, potrivit legii.

Conform art. 12 alin. 2 din aceeași anexă (2)Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil beneficiază de următoarele sporuri, în funcție de condițiile de muncă:

a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

b) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

c) pentru activitățile care solicită o încordare psihică foarte ridicată, un spor de până la 15% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

Pârâții au arătat că prin Decizia nr. 52/10.04.2018 Directorul, având în vedere solicitarea reclamantului cu nr. A3/250261/28.02.2018 prin care acesta a optat pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale Învățământ și Sănătate și asistență socială, a dispus acordarea salariului lunar brut conform Anexei II din Legea 153/2017 și a sporurilor pentru condiții de muncă în conformitate cu art. 3 din HG 152/2018 și a Anexei II la Legea 153/2017.

Având în vedere că în prezentul litigiu reclamantul solicită includerea în indemnizația de concediu a sporurilor prevăzute în art. 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017, iar prin Decizia nr. 52/2018 anteexpusă, drepturile salariale și sporurile aferente au fost stabilite prin raportare la Anexa II din Legea 153/2017, soluționarea pe fond a cauzei depinde de dezlegarea ce ar urma a fi dată de Înalta Curte, fiind imperios necesar a se determina dacă funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care au optat în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și sănătate și asistență socială, conform Anexei II la aceeași lege, beneficiază de sporurile prevăzute de 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Există o strânsă legătură între problema de drept anterior expusă și soluționarea pe fond a cauzei, raportat, pe de o parte, la apărările formulate de pârâți, care susțin că, începând cu anul 2018 când a optat pentru salarizarea potrivit Anexei II la Legea 153/2017 reclamantul nu i se mai cuvin alte drepturi de natură salarială prevăzute de legiuitor în Anexa VI la aceeași lege, exclusiv pentru **FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ"**, iar pe de altă parte, raportat la prevederile art. 92 alin. 2 din Anexa VI care prevăd neechivoc faptul că (...) alte drepturi specifice care se acordă, potrivit legii, se stabilesc în raport cu soldele lunare brute/salariile lunare brute **cuenite în calitate de personal militar, polițist sau funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, corespunzătoare funcțiilor încadrate**, potrivit legii.

Or, având în vedere prevederile art. 7 lit. m din Legea 153/2017 din care rezultă că venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar, prevederile supuse analizei pot genera două interpretări:

Pe de o parte, se poate susține, având în vedere că prin modalitatea de reglementare a drepturilor salariale în Legea 153/2017, pe categorii de personal, astfel cum sunt încadrate în anexele I-IX, drepturile de natură salarială aferente fiecărei categorii profesionale sunt exclusiv cele prevăzute în anexa corespunzătoare.

Pe de altă parte, prin raportare la art. 92 alin. 2 din Anexa VI și având în vedere încadrarea medicului de penitenciar pe funcția de inspector principal de penitenciar, deci de funcționar public cu statut special, și prin raportare la rațiunea acordării sporurilor prevăzute de art. 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017, coroborat cu principiul nediscriminării instituit de art. 6 lit. b din Legea 153/2017, se poate susține că, prestând munca în aceleași condiții cu ceilalți

angajați ai penitenciarului, medicului de penitenciar, care a optat pentru salarizarea conform anexei II la lege, i se cuvin și sporurile prevăzute de art. 12 alin. 2 din Legea 153/2017.

Or, raportat la aceste argumente se constată că problema de drept prezintă un grad de dificultate de natură să justifice intervenția instanței supreme, atât pentru a asigura unificarea practicii judiciare, cât și prin raportare la faptul că, pentru interpretarea Legii 153/2017, inclusiv din prisma principiilor, s-au pronunțat mai multe decizii pentru soluționarea hotărârii prealabile ori a recursului în interesul legii, impunându-se corelarea soluțiilor și a considerentelor adoptate.

Pe cale de consecință, reține Tribunalul că problema de drept supusă analizei este direct incidentă în speță, fiind esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei.

III Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamantul a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemelor de drept incidente în cauză, fără a propune întrebări care să fie formulate prin sesizare.

Pârâțul a formulat note scrise la 16.10.2024 prin care a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemelor de drept incidente în cauză, respectiv interpretarea unitară a prevederilor art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Pârâta nu a formulat un punct de vedere sub acest aspect.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Din verificările efectuate, Tribunalul reține că reclamantul solicită includerea în indemnizația de concediu a sporului de secție de 15% și respectiv a tuturor sporurilor de care beneficiază, în calitatea sa de funcționar public cu statut special, conform art. 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Instanța apreciază că din interpretarea coroborată a art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 12 alin. 2 și art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017 și art. 150 Codul muncii, rezultă că fiecare categorie profesională beneficiază de drepturile salariale și de natură salarială reglementate de legiuitor în anexa corespunzătoare la Legea 153/2017, întrucât aceasta a fost rațiunea legiuitorului în adoptarea unei legi unice a salarizării iar posibilitatea de a opta pentru acordarea drepturilor salariale potrivit unei alte familii ocupaționale atrage acordarea tuturor drepturilor aferente acesteia, corelativ cu pierderea drepturilor reglementate pentru familia ocupațională din care a făcut parte angajatul până la momentul exprimării opțiunii.

Față de această situație, constatând că sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei:

Dacă în interpretarea art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 12 alin. 2 și art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017 și art. 150 Codul muncii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care au optat în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și sănătate și asistență socială, conform Anexei II la aceeași lege, beneficiază de sporurile prevăzute de 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări, în temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

În temeiul art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului Cluj și se va

transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2014, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea art. 7 lit. m din Legea 153/2017, art. 12 alin. 2 și art. 92 din Anexa VI la Legea 153/2017 și art. 150 Codul muncii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care au optat în locul soldei lunare brute/salariului lunar brut, pentru salariul lunar brut stabilit potrivit prevederilor din familiile ocupaționale învățământ și sănătate și asistență socială, conform Anexei II la aceeași lege, beneficiază de sporurile prevăzute de 12 alin. 2 din Anexa VI la Legea 153/2017.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului Cluj și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 17.10.2024.

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

..... 18 Octombrie 2024

Redactat – 20.11.2024 – 1 ex.